

РЕШЕНИЕ
№ 25
гр. Перник, 04 февруари 2015г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд – Перник, в публично съдебно заседание проведено на двадесет и трети януари през две хиляди и петнадесета година в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

при секретаря И.И., като разгледа докладваното от съдията АД № 848 по описа за 2014г. на Административен съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215, ал. 1 от ЗУТ, във връзка с чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Р.Л.А.,*** срещу Заповед № 1547 от 03.10.2014г. на и.д. Кмет на община Перник. Със заповедта е наредено да бъде премахнат незаконен строеж “надстройка на гараж” изградена над кота +2.20м., намираща се в УПИ XLV-1066, кв. 38 по плана на с. Драгичево, общ. Перник, с административен адрес *** от Р.Л.А.. Разпоредено е доброволно изпълнение на заповедта, а при неспазване на срока за доброволно изпълнение, е предвидено принудително изпълнение.

В жалбата се поддържа, че оспорваната заповед е незаконосъобразна, като издадена при липса на компетентност и при допуснати съществени нарушения в хода на административното производство. В хода по същество пълномощника на жалбоподателя пледира жалбата да бъде уважена. Не заявява претенция за присъждане на разноски.

Ответника по жалбата-Кмета на община Перник, чрез процесуалния си представител, поддържа становище за неоснователност на жалбата. Излага доводи, че атакуваната заповед е правилна и законосъобразна, защото разпоредения за премахване строеж е изграден без разрешение за строеж, което го прави незаконен и като такъв трябва да се премахне. В писмени бележки доразвива доводите си за законосъобразност на атакувания акт. Заявява претенция за присъждане на юрисконсулско възнаграждение.

Административен съд Перник, след като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на основание чл. 168, ал. 1 от АПК на законосъобразността на оспорения акт и на посочените в жалбата основания, приема за установени следните обстоятелства по делото:

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 215, ал. 4, изр. 1 от ЗУТ от активно легитимирано лице, имащо правен интерес да атакува процесната заповед като нейн адресат, срещу надлежна страна. От друга страна, обжалва се подлежащ на съдебно оспорване индивидуален административен акт.

Кмета на общината осъществява административен контрол по устройство на територията и строителството за строежите от четвърта, пета и шеста категория. Атакуваната в настоящето производство заповед е издадена от Илинка Никифорова-и.д. Кмет на община Перник, която видно от приложената по делото заповед № 1123 от 13.07.2012г. на кмета на Община Перник е определена при отсъствие на кмета на общината да изпълнява в пълен обем правомощията на кмета. По делото е налично заявление на Кмета на община Перник отправено до председателя на Общински съвет Перник, от което е видно, че Кмета на община Перник в периода от 03.09.2014г. до 05.10.2014г. ще бъде в платен отпуск за участие в редовни избори за 43-то Народно събрание. В периода от 03.09.2014г. до 05.10.2014г. Илинка Никифорова-Заместник Кмет на Община Перник е осъществявала правомощията на Кмет на Община Перник, тоест предвид наличието на надлежно овластяване е налице компетентност на административния орган издал оспорения административен акт. От това следва, че заповедта е валиден административен акт, като издадена от и. д. кмет, който в периода на заместване упражнява пълния обем правомощия на кмета за периода на отсъствието му и по силата на изрично издадена заповед по чл. 39, ал. 2 от ЗМСМА. Кметът на общината има право да издава заповеди за премахване на строежи от четвърта до шеста категория, незаконни по смисъла на чл. 225, ал. 2 от ЗУТ. В процесния случай строежът е пета категория, съгласно чл. 137, ал. 1, т. 5, б. "в" от ЗУТ. С оглед на това се отхвърля единствения довод поддържан от пълномощника на жалбоподателя за незаконосъобразност на акта свързан с липсата на компетентност на органа издал акта. Въз основа на изложеното се приема, че оспорваният административен акт е издаден от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, поради което не са налице отменителни основания по чл. 146, т. 1 от АПК.

Оспорвания акт е в писмена форма и обективира волеизявления, с които се засягат пряко и непосредствено права на настоящия жалбоподател. Т.е. в случая е налице индивидуален административен акт и като такъв, той трябва да отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Това се отнася в пълна степен и за актовете издавани по ЗУТ. Формата на акта е гаранция за законосъобразността на административния акт, като задължава административния орган да съблюдава при неговото издаване предвидените от законодателя изисквания и условия. Именно поради това, формата по чл. 59 от АПК е въведена като основание за отмяна на издадени при неспазването ѝ административни актове –чл. 146,

т. 2 от АПК. В случая формата е спазена и не се налага отмяна на акта на това основание.

Административният орган е издал акта си, след като е изяснил всички релевантни за случая факти, извършил е проверка на строежа и е изпълнил задължението си по чл. 36 от АПК. По правило производството по чл. 225 от ЗУТ е служебно и не е необходимо органът да бъде сезиран за да дължи произнасяне, както и същият има право на собствена преценка за образуване на производство и за провеждане и приключване на процедурата с краен акт, подлежащ на оспорване. Спазена е процедурата по чл. 225а, ал. 2 от ЗУТ - заповедта е издадена въз основа на констативен акт, съставен от длъжностно лице от Община Перник. В случая актът, с който се установява незаконно строителство е съставен в присъствие на нарушителя и екземпляр от него му е връчен, видно от отбелязване върху него. В срока по чл. 225а, ал. 2 от ЗУТ не са постъпили възражения. С оглед на изложеното жалбоподателя, като възложител и изпълнител на строежа, респ. собственик на имота е бил страна в административното производство и е могъл активно да участва в развитото се административно производство. При извършената проверка се установява, че описанието в обстоятелствената част на заповедта напълно съответства на констативния акт. В този смисъл констативния акт има доказателствена сила за съществуването и вида на строежа. Последните две обстоятелства не се оспорват от жалбоподателя, тъй като не се отрича фактът на извършеното и констатирано строителство. Тук следва да се посочи, че след преглед на административната преписка не се констатира съществени процесуални нарушения, които да доведат до отмяна на акта в условията на чл. 146, т. 3 от АПК.

Относно съответствието на административния акт с материалноправните разпоредби ще се отбележи следното:

Нормативно установените предпоставки за постановяване на заповед за премахване по чл. 225, ал. 2 от ЗУТ са: наличие на извършен незаконен строеж по смисъла на някоя от хипотезите, посочени в ал. 2 на същата разпоредба, който строеж да не е със статут на търпим строеж, както и въпросният незаконен строеж да не е узаконен.

Съгласно пар. 5, т. 38 от ДР на ЗУТ "строежи" са надземни, полуподземни, подземни и подводни сгради, постройки, пристройки, надстройки, укрепителни, възстановителни, консервационни и реставрационни работи по недвижими културни ценности, огради, мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, благоустройствени и спортни съоръжения, както и техните основни ремонти, реконструкции и преустройства с и без промяна на предназначението. Настоящият състав приема, че констатираният от проверяващите строеж, попада в легалната дефиниция за строеж по смисъла на пар. 5, т. 38 от ДР на ЗУТ.

В хода на съдебното производство е указано на жалбоподателя, че доказателствената тежест е негова и следва да ангажира доказателства, посредством, който да обори констатациите на органа. До приключване на съдебното дирене искане за събиране на доказателства не се направи от участвалият по реда на чл. 18 от АПК пълномощник на страната. С оглед на изложеното следва да се приеме, че доказателствената сила на констативен акт № 3-14/ТР-1369/16.05.2014г. не е оборена в настоящето производство и същият е годно доказателство. Съдът кредитира неоспорените от жалбоподателя констатации, обективирани в констативния акт, относно вида и характера на процесния строеж. От описанието на строежа и неговата характеристика се приема, че незаконният строеж представлява строеж от допълващо застрояване-надстройка над съществуващ гараж, с размери 4.00м./11.00м. и височина 2.20м. изградена над кота +2.20м. Стените са иззидани от тухли и са излети шест стоманобетонни колони. Върху тухлените стени и колоните е излята стоманобетонна плоча, като към датата на проверката все още е стоял кофражът на плочата. Строежът е без поставена дограма и не е захранен с ел. енергия и ВиК. За гаража има издадено разрешение за строеж № 19/1986г. приложено по делото. За надстройката не е представено разрешение за строеж, нито има одобрен инвестиционен проект. Тези обстоятелства са установени със събраните в хода на административното производство доказателства, а и по тях не е налице формален спор между страните. Според чл. 137, ал. 3 от ЗУТ, изискването е строежите да се изпълняват в съответствие с предвижданията на подробния устройствен план и съгласувани и одобрени инвестиционни проекти при условията и по реда на закона. Съгласно чл. 148, ал. 1 от ЗУТ строежите могат да се извършват само въз основа на издадено по съответния ред разрешение за строеж. Строежът не попада в изключенията посочени в чл. 151 от ЗУТ. За всички строежи се изисква издаване на разрешение за строеж, включително и за констатирания строеж.

По делото безспорно е установено, че строежът /надстрояването/ е извършен без разрешение за строеж. Касае се за незаконен строеж, по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, защото е изграден без разрешение за строеж. Като взе предвид Заповед № 820 от 26.05.2014г. на Кмета на община Перник, с която е спряно изпълнението на строителните работи над кота +2.20м. на строеж "надстройка на гараж", намиращ се в УПИ XLV-1066, кв. 38 по плана на с. Драгичево, общ. Перник, с административен адрес *** настоящия състав приема, че строежът е в процес на изграждане и това изключва проверката за търпимост и възможността за узаконяването му, поради което същият подлежи на премахване по реда на чл. 225а, ал. 1, във връзка с чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ.

Налице са всички законови предпоставки за премахване на процесния строеж, като незаконен, предвид на което издадената заповед, като правилна и законосъобразна, следва да бъде оставена в сила. С оглед на изложеното като е констатиран извършен строеж в нарушение на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, правилно административния орган в съответствие с действащите материалноправни разпоредби е издал процесната заповед, с която е наредено да се премахне незаконен строеж "надстройка на гараж" изградена над кота +2.20м., намираща се в УПИ XLV-1066, кв. 38 по плана на с. Драгичево, общ. Перник, с административен адрес ***.

Оспореният административен акт съответства и на целта на закона, която е да се преустанови незаконното строителство. При издаването на акта не са засегнати права и законни интереси в по-голяма степен от необходимото за целта, за която акта се издава.

По така изложените съображения, оплакванията в жалбата се явяват неоснователни. Оспорването срещу атакуваната заповед следва да бъде отхвърлено, тъй като не се констатираха отменителни основания по чл. 146 от АПК.

С оглед изхода на делото, в тежест на жалбоподателя ще се възложат направените от административния орган разноси. На основание чл. 143, ал. 3 и ал. 4 от АПК настоящия ответник има право на разносните направени по делото, в частност и на юрисконсултско възнаграждение в определения абсолютен размер на 600.00 лева, съгласно чл. 8, ал. 2, т. 1 от Наредба 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Същото е претендирано в последното съдебно заседание и е придружено със списък на разносните по чл. 80 от ГПК.

Според чл. 137, ал. 1, т. 5 във вр. с чл. 147 от ЗУТ в случая е налице строеж от пета категория.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на Р.Л.А.,*** срещу Заповед № 1547 от 03.10.2014г. на и.д. Кмет на община Перник.

ОСЪЖДА Р.Л.А., с ЕГН *****,*** да заплати на Община Перник сумата от 600 лева, разноси по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от получаване на съобщението.

Съдия:/п/